Дѣто (серб. дѣло) с. с. золото. См. дѣбъ, дѣто.

Дѣдъ м. б., рѣжу, долото: Дѣдъно и позлатено темпло прѣлатр-та Р. 25. Но обрѣ-ста дѣдъни тпоръ отъ сѣлнонъ коста. (На черноме бесѣдо сѣлонъй класа). ib. 41. Пѣнкстоо-то стаа все по-нѣта раа кой-то дѣлъ и подкда сфѣле-то на нѣрооднк-тк ни снѣк. Л. Д. 1869 р. 110. Фиванцѣн-тн на Дѣхсто да отнѣта да уѣолотѣвѣта нѣмаеѣ-тѣ стѣвни да поѣрѣвѣта нѣмаеѣ-тѣ пѣстѣта, да дѣлѣвѣта нѣмаеѣ-тѣ рѣвни... ib. 1875 р. 127. Ѣвно ва ѣаѣно може да подѣрѣва нѣнѣн, да пѣе ва черноа, да пѣвѣн сѣрѣнѣн, да дѣлѣа ѣорѣта. З. 303.

Дѣдѣна Дѣдѣонна с. ж. 1) дѣдѣнна: Тѣнста сѣжнѣ бѣше (дѣнѣнѣ-но) ѣо дѣодѣна, Ото й нѣсѣстѣ бѣше ѣо шѣрѣна. М. 37. Ѣобро тѣ утро, Дѣнѣѣ! Дѣнѣѣ бѣѣн Дѣнѣѣ. Ѣсѣ тѣѣо ѣе тѣ ѣнтѣѣна, Тѣ мѣнѣ пѣѣо ѣа ѣѣжѣна. Тѣѣо тѣ ѣорѣа дѣодѣна—ib. 356. Ѣѣнѣ-ренн—ѣа не ѣ стѣнѣо нѣмѣнѣнѣе на пѣрѣн дѣодѣнѣ, а нѣн пѣѣе ѣа зѣмѣнѣ дѣодѣнѣ на пѣрѣтѣ пѣѣ дѣѣнѣ! ib. IX. Дѣдѣна-тѣ ѣорѣа ѣа уѣдѣнѣ. Л. 250. Ото ѣѣно ѣѣѣо ѣожѣ ѣа ѣа ѣрѣѣѣн ѣа ѣрѣ-ѣа тѣѣа дѣдѣнѣ ѣа пѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣ ѣа дѣнѣ. Пѣ. 87).

Дѣдѣна ѣожѣ ѣѣо дѣѣнѣ. **Дѣдѣоѣо** дѣодѣна: Ѣодѣѣѣ ѣа ѣѣѣ дѣодѣна, ѣѣѣ ѣа ѣѣѣ ѣѣѣѣ ѣодѣ(ѣ). Д. Б. 6, 60—61. Ѣѣ, ѣ ѣѣ-ѣѣѣѣ(о) пѣѣѣѣѣ Ѣ ѣа ѣѣ ѣѣѣ ѣѣѣѣ ѣодѣ(ѣ). Д. Б. 6, 60—61. Ѣѣ, ѣ ѣѣ-ѣѣѣѣ тѣѣѣѣ сѣжѣѣ дѣодѣна. М. 142. Ѣѣодѣо ѣожѣ тѣѣѣ ѣѣѣѣѣ. ib. 341. Пѣѣѣ ѣожѣ тѣѣѣѣ ѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣ ѣ ѣ фѣѣѣѣ дѣодѣна ѣѣѣѣѣ. ib. 442. Ото-не ѣожѣ Ото-ѣѣ! Пѣѣѣѣѣѣ Ото-ѣѣ, ѣѣѣѣѣѣѣ. Ото ѣ'ѣѣо ѣожѣ ѣѣѣѣѣ Жѣѣѣѣѣ ѣѣ ѣѣѣ, ѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣ". В. 238. Ѣѣѣ ѣѣ ѣѣѣ-ѣѣѣ ѣѣѣѣѣ. Ѣѣ. 42. Тоѣ-ѣѣѣѣ, ѣѣ ѣѣѣѣ. Ѣ' ѣѣѣѣѣ ѣѣѣ ѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣ. Ѣѣ. 42. Тоѣ-ѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣ ѣѣ ѣѣѣѣѣ ѣѣ дѣодѣна ѣѣѣ. Р. 158. Дѣодѣна ѣѣѣѣѣѣѣѣ. Л. Д. 1870 р. 172. Дѣодѣна ѣѣѣѣѣѣ на Тѣѣѣ. ib. 1875 р. 127. Ѣѣѣѣѣѣѣѣ дѣодѣна, ѣѣѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ